

"Palma, a vegades, és la capital del món"

Comencem, si li sembla, per les festes del Patró.

—Sí, les nostres festes. Les més tradicionals de la ciutat i sempre amb molta participació dels ciutadans. Això és l'important, a pesar de la crisi.

—Encara està en crisi l'Ajuntament?

—I tant. No solament el de Palma. Dissortadament la crisi és un mal endèmic dels ajuntaments, de tots. Fins que no es dugui a terme el pacte local —entre la Federació de Municipis i els ministeris d'Hisenda i de Relacions Institucionals— no s'arreglarà el tema i la crisi continuarà existint als ajuntaments.

—No és queixar-se de vici o un recurs massa vist això de la crisi?

—No, no. A l'assemblea de tots els batlles d'Espanya s'aprovà per unanimitat demanar al Govern de la nació que fes una reconsideració de competències i finançament dels ajuntaments, perquè altrament estam abocats a una situació de difícil sortida. I és que els ciutadans demanen cada vegada més prestacions. L'ajuntament és el primer esgraó al qual es dirigeix el ciutadà, i nosaltres feim l'impossible per atendre'ls. I això és molt car. En el cas de Palma la situació es veu agreujada pel fet de ser un municipi turístic que en 4 mesos rebem 6 milions de visitants i no tenim cap tipus d'ajuda. Nosaltres hem d'aguantar serveis i infraestructures per tots aquests visitants.

—Tornem a les festes. Es critica el seu govern perquè ha minvat la qualitat i la quantitat en la cultura i, específicament, en l'oferta d'aquestes festes.

—Home, jo crec que és injusta aquesta crítica. Diran que és perquè som jo

Joan Fageda, el batlle de Palma, amb motiu de les festes de Sant Sebastià, parla sobre la ciutat que governa.

JOAN CELIA

que ho dic, però realment pens que és difícilment superable la qualitat del darrer festival de teatre, o de tota l'oferta de les festes de Sant Sebastià. Ara, nosaltres ens trobam enmig d'una greu crisi econòmica. L'antic equip tenia un pressupost cultural de prop de 1.000 milions de pessetes i nosaltres amb 350 milions hem d'afrontar aquesta demanda cultural. No és una qüestió sense imptància, això de la crisi. És molt greu. Per primera vegada en la història del nostre ajuntament hem hagut de disminuir pressupostos. Això no s'havia vist mai. A pesar de

la crisi, però, crec que l'oferta cultural de la nostra ciutat és capdavantera, naturalment en relació amb altres ciutats amb pressupostos semblants.

—La cultura i les festes populars, sense les institucions, sembla que no siguin possibles.

—Passa així perquè en moltes qüestions la iniciativa privada no pot arribar-hi. Ara bé, jo estic convençut que les institucions no han de ser el motor, sinó que s'han de limitar a col·laborar amb les iniciatives populars. El que és de veres important és la participació popular. El fet cultural no passa perquè l'Ajuntament hagi d'organitzar grans esdeveniments culturals, sinó perquè la gent pugui assistir-hi. Per molt que nosaltres organitzem, si la gent no hi va, és un fracàs. Això és precisament el que passava abans, que hi havia grans despeses en espectacles als quals no hi assistia la gent. Així no aconseguirem res. Primer cal sondejar els interessos de l'opinió pública, les institucions el que han de fer és posar la seva col·laboració a l'abast de les iniciatives populars.

—D'aquí quatre mesos

"Jo pens que les institucions no han de ser el motor, sinó que s'han de limitar a col·laborar amb les iniciatives populars."

complirà quatre anys de batlle de Palma.

—Sí. Del que em sent més orgullós, al marge de les importants inversions que s'han fet, és que s'ha obert una línia, una dinàmica, de diàleg entre l'Ajuntament i els ciutadans. El ciutadà sap que té les portes obertes. Això a vegades no s'ha entès i n'hi ha que diuen que el batlle xerra molt i que sempre diu que sí, però això és perquè la gent no estava acostumada a tenir la institució oberta, sinó tot el contrari.

—És veritat que diuen que vostè mai diu no a ningú.

—Si fos així tendria a tothom content. No és cert. Moltes vegades hem de dir que no. El que passa és que hi ha moltes maneres de dir que no. Nosaltres procuram fer entendre que quan una cosa no és possible ara mateix, pot ser ho serà en un futur. Cal col·laborar entre tots. És una qüestió de prioritats. La nostra feina és prioritzar. A vegades això no s'entén molt bé.

—L'atractiu cultural de Palma passa, indefugiblement, pel seu cas històric. Però aquest encara està lluny de ser un excel·lent reclam.

—Ho comença a ser. S'han fet moltes coses, però encara resten diverses accions. S'ha de completar la rehabilitació arquitectònica i d'infraestructures i s'ha d'aconseguir la participació del comerç, perquè la zona adquireixi novament vitalitat. Ja comença a passar a moltes zones, i la gent torna a viure-hi. Aquest és el camí, així evitem la degradació. En aquest sentit cal dir que estam en contacte amb altres ciutats, sobretot amb les ciutats que formam la Xarxa C-6 (Montpeller, Tolosa, Saragossa Barcelona, València i Palma) que apartir d'una col·laboració molt estreta, de la qual per cert em sent molt satisfet, permet canalitzar millor totes les peticions cap a la Unió Europea. Precisament la re-

“Del que em sent més orgullós, al marge de les importants inversions que s'han fet, és que s'ha obert una línia, una dinàmica, de diàleg entre l'Ajuntament i els ciutadans. El ciutadà sap que té les portes obertes. Això a vegades no s'ha entès i n'hi ha que diuen que el batlle xerra molt i que sempre diu que sí, però això és perquè la gent no estava acostumada a tenir la institució oberta, sinó tot el contrari.”

habilitació dels centres històrics és una de les àrees de col·laboració.

—La rehabilitació del centre passa per creació de zones per a vianants, com en altres ciutats?

—Hi ha moltes opinions sobre el tema. Hi ha ciutats, com per exemple Oviedo, on la conversió total en espai per a vianants els hi anat molt bé, i d'altres que no tant. Nosaltres hem apostat, ara per ara, per un model mixt. És a dir, eixamplar voreres, reduir la calçada... en definitiva donar absoluta preferència als vianants, però no interrompre totalment el trànsit. De moment dona bon resultat. Veurem què ens diu l'experiència, d'aquí a uns anys.

—Palma a l'any 2000.

—Hi ha diversos reptes importants. Primer, la consolidació de les millores que ja estan en marxa. Segon, la projecció d'una atractiva imatge per al 2000 basada en bones infraestructures —hi ajudarà molt la revisió que feim del Pla General d'Ordenació Urbana—, en la Universiada (1999) que ens permetrà dotar la ciutat de bones infraestructures esportives i culturals. I tercer, la rehabilitació integral del centre històric, que ens permetrà tenir una oferta cultural que interessi el turisme.

—Palma ha de tenir un segell de qualitat turístic-cultural, com per exemple el de Florència?

—Jo diria que més. Palma, a vegades, és la capital del món. Aquí rebem caps d'estat de molts països, tenim els reis, només fa uns mesos tenguérem la visita dels emperadors del Japó... L'atractiu i el segell és clar, però el cost de manteniment és enorme. Ja és un patrimoni de la humanitat que tothom hauria de col·laborar a mantenir.

Miquel Payeras